

PRAJEME VÁM POŽEHNANÉ
A MILOSTIPLNÉ SVIATKY
NARODENIA NÁŠHO PÁNA
JEŽIŠA KRISTA.

Pre deti a všetky Božie deti

Žalm 149, Plesanie svätých (1. časť)

Katechéza Jána Pavla II. na všeobecnej audiencii pre veriacich na Námestí svätého Petra 23. mája 2001

1. „Nech svätí jasajú v sláve, nech sa veselia na svojich lôžkach.“ To je výzva žalmu 149, ktorý bol práve ohlásený. Odkazuje nás na svitanie, ktoré sa začína, a vidí verných pripravených spievať svoju rannú chválu. Táto chvála je označená významným výrazom „pieseň nová“ (v. 1), to znamená slávnostný a dokonale hymnus primeraný posledným dňom, v ktorý Pán zhromaždí spravodlivých v obnovenom svete. Celým žalmom prechádza slávnostná atmosféra, ktorá sa začína už na začiatku Alelujou (V Knihe Žalmov je na začiatku Aleluja), a potom rytmicky v speve, chvále, v radosti, tanci a v zvuku tympanov a citár. Modlitba, ktorú tento žalm inšpiruje, je vzdávanie vďaky zo srdca naplneného nábožným jasaním.

2. Protagonisti žalmu sú v pôvodnom hebrejskom hymne nazvaní dvoma výrazmi charakteristickými pre spiritualitu Starého zákona. Trikrát sú označení predovšetkým ako chasidim (v. 1.5.9), čo znamená „zbožní, verní“, teda tí, čo odpovedajú vernosťou a láskou (chesed) na otcovskú lásku Pána.

Druhá časť žalmu vzbudzuje údiv, pretože je plná bojových výrazov. Zdá sa nám to cudzie, že v jednom verši žalm kladie spolu vedľa seba „oslavu Boha na perách“ a „v rukách meč dvojsečný“ (v.6). Keď sa nad tým zamyslíme, môžeme pochopiť prečo: žalm bol zložený pre „verných (svätých), ktorí sú zapojení do boja o oslobodenie; bojovali, aby oslobodili utlačaný ľud a navrátili mu možnosť slúžiť Bohu. V období Machabejcov v druhom storočí pred Kristom bojovníci za slobodu a vieru, ktorí boli podrobení tvrdému útlaku zo strany helenistickej moci, nazývali sa práve chasidim – „verní“ Božiemu slovu a tradíciám otcov.

3. Z hľadiska našej dnešnej modlitby sa táto bojová symbolika stáva obrazom úsilia nás veriacich, ktorí po tom, ako zaspievame Bohu ranné chvály, vydáme sa na cesty sveta, do prostredia zla a nespravodlivosti. Žiaľ, sily, ktoré sa stavajú proti Božiemu kráľovstvu, sú veľmi mocné: žalmista hovorí o „pohanoch, národoch, kráľoch a veľmožoch“. No je plný dôvery, pretože vie, že ospevoval Pána, ktorý je pravý Kráľ dejín (v.2). Jeho víťazstvo nad zlom je teda isté a bude triumfom lásky. Na tomto boji majú účasť všetci chasidim, všetci verní a spravodliví, ktorí v sile Ducha privedú k naplneniu obdivuhodné dielo, ktoré nesie meno Božieho kráľovstva.

z L'Osservatore Romano, č. 21 (tyždenné vydanie v taliančine) z 25. mája 2001

☺ Chuck Noriss vie z U.S.A urobiť U.S.B.

Raj Otcov púšte O miernosti

Abba Nilos povedal: „Modlitba je semeno miernosti a neprítomnosť hnevu.“

prevzaté, spracoval MŠ

Vydáva
Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov
Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov
Len pre vnútornú potrebu

internet: www.grkat-sekčov.sk
e-mail: presov.sekčov@grkatpo.sk
tel.: 051/7725 540
tlač: A-print, sro., Reimanova 9, Prešov
Neprešlo jazykovú úpravu

Dobrovoľný príspevok: 0,10 €

V. ROČNÍK

† Farský list

Číslo 24 12. december 2010

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Viete, že KRÁSA SPASÍ SVET? Možno niekto nesúhlasí. Častokrát máme v sebe zakódované, že krása je iba akýmiś synonymom hriechnosti. Mnohí sme dokonca ochotní odmietat' všetko krásne a vyhlasovať to za čnosť a to len preto, lebo nevieme rozlišovať. Môžeme o tom diskutovať, ale tento výrok vyhlásil sv. otec Benedikt XVI., keď sa stretol s umelcami z celého sveta. Ale tento výrok nepatrí len umelcom. Veď čo všetci čakáme od neba? Jednoducho, že to tam bude úžasne krásne. Krása je akási harmónia všetkého, po čom túžime. Preto sú nám niektorí ľudia sympatickí a zasa iní nie? Lebo v nich pozorujeme harmóniu a v iných nie. Je to presne tak ako s hudbou. Krásna hudba nemôže byť falošnou a falošná hudba nemôže byť krásnou. Teda vonkajšia krása musí byť krytá krásou duše a nie púdom a make-upom. V tom je problém našej doby, že málokedy sa stretneme so skutočnou krásou. Zvykli sme si už na divadlo. Jedno v práci, jedno na ulici a jedno v obchode a možno aj doma. Preto? Lebo vyfintené divadlo sa lepšie predáva ako holá pravda. Celý svet sa zbláznil a ak nechceme byť pre svet bláznami, musíme sa bláznit' s ním. Ale múdrosť tohto sveta je pred Bohom bláznovstvom. Povedzme si ale pravdu, že sme z toho už unavení a všetci túžime po pravej, nefalšovanej, jednoduchej krásy bez gýčov tohto sveta. Povedzme si pravdu, že tým umelým kvetom doma vo váze, chýba to podstatné, vnútorné – oni nikdy nežili. Nestali sa obeťou, aby niekomu urobili radosť, je to iba čínsky výrobok, nič viac.

Chcem vám povedať, aby sme všetci objavili opravdivú krásu Vianoc. Toto nie je rozprávka o Popoluške, ani o pozitívnom myslení, neskutočná krása Vianoc spočíva v tom, že sú neskutočne pravdivé. Sám Boh, Stvoriteľ všetkého okolo nás, sa narodil ako malé nemohúce bábätko a nechal sa zabaliť do plienok len preto, aby sme sa ho prestali báť a začali ho jednoducho milovať. Táto úžasná krása má moc spasit' každého z nás. Závisí iba od nás, či hľadáme pravdu, lásku a Božiu krásu. Lebo ak náhodou nie, tak potom si pre istotu pustite televízor, dobre sa najedzte a nakúpte si veľa darčiekov, a keď pár dní počkáte, tak po Vianociach to budete mať aj s výraznými zľavami, ale to už nebudú Vianoce.

Mgr. Rastislav Baka, farár

Svätá mučenica Juliána (21.12.)

Za čias rímskeho cisára Maximiána žil v meste Nikomédia jeden pohan menom Eleúsius a mal s manželkou, tiež pohankou, iba jedinú dcéru menom Juliannu. Tá, keď počula o Kristovi a jeho náuke, potajomky uverila v pravého Boha a konajúc rozvážne všetky svoje skutky, bola svojimi cnosťami a vzrastom veľkou ozdobou pre rodičovský dom. Keď dospela, rodičia ju chceli vydať za jedného pohanského mládenca. No Julianna, pretože sa rozhodla celý svoj život v čistote slúžiť iba Bohu a byť jeho vernou nevestou, sa pred rodičmi od toho manželstva vyhovárala, ako len mohla. podarilo dosiahnuť hodnosť starostu mesta Nikomédia. A ako starosta prišiel mládenec k rodičom Julianny a prosil o dcéru ruku. Keď Julianna videla, že jedna jej výhovorka neobstála, našla si druhú a povedala: „Ak nebude jednej z tej istej viery ako ja, nech si hľadá inú manželku, ale ja za neho nepôjdem, lebo ja som kresťanka a on pohan, ktorý nie Bohu, ale skôr diablovi slúži.“

Nakoniec, keď raz do jej domu prišiel ten mládenec a rodičia na ňu naliehali všetkými silami, aby mu dala svoju ruku, ona odpovedala, že nepôjde za neho dovtedy, kým sa nestane starostom mesta. Takto hovorila, lebo si v duchu myslela, že je to nemožné a prinajmenšom nepravdepodobné, aby sa on niekedy stal starostom. No časom sa tomu pohanskému mládenčovi prosbami a peniazmi

prikáže biť bičmi. Ona smelo odpovedala: „Nielen bičmi, ale hoci by si ma, otcé, trestal aj smrťou, ja neurobím to, aby som takýmto mojím manželstvom zneuctila svoju vieru a môjho Spasiteľa Krista. A tebe, otcé, sa veľmi divím, že sa môžeš klaňať tým nemým a hluchým bohom.“ Otec sa tým ešte viac rozhnal, zamkol ju do jednej tmavej kľetky, aby ju postrašil a vyskúšal jej stálosť. No ona sa

nezmenila a vždy volala na otca: „Mám Krista Boha a tvojím diablom sa nikdy nepokloním!“

Keď jej otec videl, že si s ňou nič nepočne, kázal ju najprv doma nemilosrdne biť, a potom ju odovzdal právomoci tomu starostovi, ktorý si ju žiadal mať za ženu. Ten, keď nemohol doma prehovaraním obmäkčiť jej srdce, prikázal ju priviesť pred seba ako pred sudcu. No i tu pri pohľade na jej krásu s ňou nemohol hneď konať prísne, preto jej láskavo a ľstivo povedal: „Zober si ma, najmilšia, za svojho manžela a budeš úplne slobodná. Už ti ani nekážem prinášať obeť bohom, len nech budem tvojím mužom.“ Svätá odpovedala: „Urobím to, až keď budeš kresťanom a dáš sa pokrstiť!“ Starosta na to: „Prosím ťa, nechci to, lebo preto by som u cisára upadol do nemilosti, a pritom i do nebezpečenstva, že stratím svoj vysoký úrad a možno i samotný život.“ Vtedy sv. Julianna povedala: „Ty sa bojíš cisára, ktorý zomrie, a ja by som sa nemala báť predvečného Kráľa, Kráľa ad všetkými kráľmi, Stvoriteľa neba i zeme, ktorého sila a moc sú nezmerateľné, nekonečné? Aký by to bol nerozum spájať sa a byť v zhode s tým, ktorý môjho Boha uráža a zneučtuje? Ak by sa tvoj sluha zbratal s tvojím nepriateľom, či by si mu to mal za dobré? Určite by si sa na neho veľmi hneval. A ja by som sa nemala báť hnevu môjho Boha, vchádzajúc do celého pozemského života s tebou, jeho nepriateľom a pohanom?! Nie, to nikdy neurobím! Rob, čo chceš, máš oheň, palice, biče, nože, divé zvieratá, to všetko použi proti mne, ale moje srdce nezlomí.“

Starosta rozhnevaný týmito slovami ju prikázal roziahnuť na štyroch remeňoch, postaviť šesťdesiat vojakov a bez prestania ju biť bičmi, palicami, prútmi a šľachami. Vojaci, ktorí ju bili, sa striedali, a predsa sa unavili a trepezlivosť dievčaťa neochabovala a takou istou bola až do konca. Keď starosta videl, že ju mučí zbytočne, kázal jej ešte do oboch lýtok vpichnúť dlhé železo, a tak ju zamknúť do temnice. Keď tu ležala na zemi, modlila sa k Pánu Bohu: „Zbav ma, Pane, týchto bolestí, ako si Daniela ochránil pred levmi a Teklu pred ohňom. Otec a matka ma opustili, no ty, Otče všetkých sirôt, ma neopúšťať.“

Keď tak ležala na zemi a modlila sa, prišiel k nej nepriateľ ľudstva, spásy, diabol, zobral na seba podobu Božieho anjela a hovoril jej: „Znášaš ťažké muky, Julianna, a už ich neznesieš. Preto ti dám radu, aby si, keď ťa odtiaľ vyvedú, rýchlo priniesla obeť bohom, lebo tvoja sila už nepremôže ťažkosti z väčších múk.“ Svätá na to: „A kto si ty?“ Diabol jej odpovedal: „Ja som Boží anjel. Sám Pán Boh ma poslal k tebe, aby tvoje telo nebolo ďalej mučené. A hovorím ti, Pán to cezo mňa odpustí a prepáči, hoci by si aj počúvala pohanstvo, lebo už vidí slabosť tvojho tela.“ Keď to počula, veľmi sa zachvela a v srdci si pomyslela: „Podľa výzoru je to anjel, no podľa reči nepriateľ.“ Zaliata slzami si hlboko vzdychla k Pánu Bohu: „Pane Bože, Stvoriteľ všetkého, teba chvália všetci Boží anjeli a diabli sa

boja tvojho strašného mena. Nedaj mi potknúť sa. Lebo ty, Pane, vieš, čo znášam pre tvoje sväté meno.“ Sotva sa v duchu pomodlila, hneď začula hlas z neba: „Neboj sa, lebo ja som pri tebe, a toho, čo sa s tebou rozpráva, dám do tvojej moci.“ Hneď z jej rúk popadali remene a retaze a vyšlo železo prepichnuté cez jej lýtku a ona sa postavila zdravá a úplne pri sile. Zviazala toho domnelého anjela a opýtala sa ho, kto je, kto ho k nej poslal. On sa priznal, že je diabol, nepriateľ ľudí, že prišiel zvíťaziť nad ňou, neporazenou, a bol poslaný najvyšším diablom. Vtedy ten, ktorý jej dal silu, dal jej teraz takú moc, že ho vládala v jednej ruke držať a druhou ho biť remeňmi. Diabol sa bránil, nariekal, prosil, ale nič to nepomohlo.

Starosta poslal vojakov, aby sv. Juliannu vyviedli z temnice a ak ju nájdú živú, o čom pochyboval, aby ju predviedli pred neho. Vyviedli ju z temnice a uzreli ju takú peknú, ako bola predtým, keď ju priviedli z domu jej rodičov, a takú zdravú, akoby nikdy nič netrpela. Ona išla a za sebou vliekla svojho väzňa, diabla. Keď ju uzrel starosta, veľmi sa zadivil nad jej nezvyčajnou krásou a nad zdravím a vrazil: „Julianna, povedz mi pravdu, aké sú to čary, ktorými si tak vyzdravela, že na tebe nevidno ani znaku po žiadnej rane?“ Ona odpovedala: „Čary nepoznám a ich pôvodcu a toho, komu ty slúžiš, a ktorého vôľu plníš, čiže diabla, som Kristovou silou premožla a tu priviedla. Ty, starosta, i diabol, ktorému slúžiš, ste obaja pod mojimi nohami. Za toto víťazstvo teraz pôjdem do večnej radosti k môjmu Kristovi Spasiteľovi, ale ty s tvojím diablom budeš vydaný na večné muky.“ Starosta škripajúc zubami prikázal pripraviť kotol, do ktorého mali naliať olej a iné tuky, pod kotlom rozpáliť silný olej, a keď tuk dobre vrel, vložiť do neho sv. Juliannu. Vojaci a sluhovia, ktorí hádzali sv. mučenicu do kotla, sa popiekli a popálili, zatiaľ čo Julianna sedela vo vriacom tuku pokojne ako v letnom kúpeľi a ničím nebola porušená. Keď to videl starosta, od hnevu a zlosti si začal trhať vlasy, strhávať zo seba odev a zlorečiť svojim bohom. Keď sa presvedčil, že všetky muky, ktoré vymyslel, nemôžu dievčaťu ani ublížiť, ani ho zahubiť, musel vydať rozsudok, aby bola sťatá mečom. Sv. Julianna, ktorá vtedy mala 18 rokov, išla pokojne a ochotne na smrť, ako iní idú na zábavu. V pokoji a bez akejkoľvek bázne položila svoju šíju pod katov meč na obeť Pánu Bohu. Stalo sa to 21. decembra 299. Jedna bohatá Rimanka, ktorá sa vtedy vracala do Rima, zobrala so sebou do Rima čestné telo sv. Julianny, tam ho so sebou pochovala a na hrobe postavila veľkolepé cerkov. Niekoľko rokov potom sa nečestný otec sv. Julianny plavil na mori, loď sa potopila a on priplával na jeden ostrov, kde ho zožrali divé zvieratá.

Pane Bože, pomôž nám svojou milosťou, aby sme aj my ti celý náš život čistým srdcom slúžili, daj nám čistotou zvíťaziť nad diablom, uniknúť jeho pokušeniam a raz vojsť do večnej radosti nebeského kráľovstva. Amen.

o.Michal

Desatoro Nepokradneš

V knihe Exodus 20, 15, ako aj v knihe Deuteronomium v hlave 5 vo verši 19 čítame veľmi stručne uvedený príkaz, alebo lepšie povedané, dôležitú normu medziľudských vzťahov: „Nepokradneš!“ Tento príkaz, túto normu Pán Ježiš zdôraznil v odpovedi mladíkovi, keď mu odpovedal na otázku: Ktoré prikázania má zachovávať, aby mohol vojsť do večného života.

Sedme prikázanie zakazuje brať alebo si neprávom ponechať majetok blížneho a akýmkoľvek spôsobom poškodiť blížneho, spôsobiť škody na jeho majetku. Prikazuje starostlivosť a lásku v správe pozemských hmotných majetkov a plodov ľudskej práce. Kresťanský život sa snaží zameriavať hmotné majetky tohto sveta k Bohu a k bratskej láske.

Hriechy proti prikázaniu „Nepokradneš!“

- **krádež** - prisvojenie si majetku druhého, proti jeho vôli alebo privlastnenie si spoločného majetku. Ukradnutá vec sa nikdy nestane našim vlastníctvom. Stále sme povinní ukradnutú vec vrátiť a vzniknutú škodu nahradiť. Je to podmienka získaniu odpustenia hriechu. Ku krádeži dochádza taktiež: nevyplatením spravodlivej mzdy, špekulovanie a podvody s majetkom kvôli zisku na úkor druhých ľudí, falšovaním šekov, faktúr a iných dokumentov za účelom obohatenia sa, atď.
- **lúpež** - krádež s použitím násilia. Je to veľmi ťažký hriech, lebo sa tu ohrozuje aj život a zdravie človeka.
- **úplatok** - podplácanie niekoho, aby urobil niečo nečestným spôsobom. Hriech má ten, čo dáva úplatok, aj ten čo úplatok berie. Iné je dať dar (napr. peniaze), potom to je odmena, nie úplatok.
- **vandalizmus** - zvlášť u mladých ľudí je tento hriech veľmi rozšírený. Deje sa to v autobusoch, na stanicach, po diskotékach, v okolí baroch, v mestách, atď. Je to ťažký hriech, lebo ničí všeobecné dobro všetkých a zvlášť, keď ide o veľké škody!
- **ponechanie si nájdenej veci** – keď nájdeme cudziu vec musíme urobiť všetko preto, aby sme našli majiteľa, ak sa majiteľ nenájde, vec môže patriť tomu, kto ju našiel.
- **zanedbanie povinnej platenej práce** - Nemáme právo pohrdáť akoukoľvek poctivou prácou! Človek si má svoju prácu vykonávať čestne, ako najlepšie vie, zodpovedne, nie „odfláknut“ ju. Kto sa vyhýba poctivej práci a môže pracovať, no žije na úkor iných, ten pácha hriech príživníctva.

o. Michal

Farské oznamy

- v pondelok 13.12. bude po sv. liturgii kantorský kurz
- v piatok 17. decembra sa budeme pred sv. liturgiou o 17:40, modliť moleben k bl. P.P. Gojdičovi, keďže je 17. - teho v mesiaci. Potom bude nasledovať posledná tohtoročná detská sv. liturgia. Počas vianočných prázdnin detské sv. liturgie nebudú.
- takisto v piatok, 17. 12. sa uskutoční v prešovskej katedrále koncert Chlapčenského speváckeho zboru Mukačevskej zborovej školy z Mukačeva (Ukrajina).
Program: 17.00 Archijerejská sv. liturgia, 18.00 koncert zboru.
- v nedeľu 19.12. bude pri sv. liturgiách naša vlastná farská zbierka.
- v tú istú nedeľu 19. decembra po sv. liturgii o 10.00 hod. vás pozývame na Vianočnú burzu pred našim chrámom, kde si môžete zakúpiť vianočné ozdoby (ručne zdobené zvončeky, ručne vyrábané vianočné bombule), ktoré pripravili deti z našej farnosti. Výťažok z akcie sa použije na podporu detí žijúcich v núdzných rodinách.
- takisto budúcu nedeľu 19. decembra od 15.00 hod. do 18.00 hod. bude v našom chráme vysluhovaná predvianočná sv. spoveď. Príde viacero kňazov, preto prosíme, aby ste využili túto príležitosť na vyspovedanie sa.
- blíži sa koniec roka 2010 a s ním spojená farská akcia "Silvestrovský ples". Ples sa uskutoční v našom pastoračnom centre. Záujemcovia si budú môcť zakúpiť lístky vo farskej kancelárii. Cena lístka: 8 €. - Piatok 24. decembra je Predvečer Narodenia Pána. V tento deň je zdržanlivosť od mäsa a pôst (raz do dňa sa najesť dosýta, dvakrát je možné menšie občerstvenie). Ráno budú o 6.30 Kráľovské hodinky, popoludní o 15.00 Veľká večiereň s liturgiou sv. Bazila Veľkého. V noci o 24.00 Veľké povelčerie.
- Sobota 25. decembra je sviatok Narodenia nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista. Je to prikázaný sviatok. Sv. liturgie budú 8.00 (sl.) a 10.00 (sl.) Pri obidvoch sv. liturgiách bude myrovanie. Popoludní o 15.00 vás pozývame na vianočnú akadémiu.
- V nedeľu 26. decembra je prikázaný sviatok Zhrmaždenia k Presvätej Bohorodičke. Sv. liturgie budú o 8:00 (sl.) a 10:00 (osl.)
- My vás chceme srdečne pozvať, na tieto liturgické slávenia. Počas sviatkov si máme uvedomiť že nie sme otrokom času a povinností, ale Vianoce sú preto lebo sa nám narodil Ježiš Kristus a s ním prichádza spása do našich životov.